

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 บทนำ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม และคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรขององค์การธุรกิจในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ คือ (1) ศึกษาการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานขององค์การธุรกิจต่างๆ ในประเทศไทย ที่มีการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล และ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงาน และคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากร ในองค์การธุรกิจต่างๆ ในประเทศไทยที่มีการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวก และเข้าใจเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลมากขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่างๆ ในการนำเสนอข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MIN	หมายถึง	คะแนนต่ำสุด (Minimum)
MAX	หมายถึง	คะแนนสูงสุด (Maximum)
SK	หมายถึง	ค่าความเบี้ยว (Skewness)
KU	หมายถึง	ค่าความโถ่ง (Kurtosis)
CV	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation)
X^2	หมายถึง	ค่านิตรวจน์สอบความกลมกลืนประภาคค่าสถิติไค-สแควร์
Λ_x	หมายถึง	เมตริกซ์สัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรforeign

Λ_Y	หมายถึง	เมตริกซ์สัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรແຜ່ງກາຍໃນ
Γ	หมายถึง	เมตริกซ์ອີທີພລເຊີງສາເຫດູຈາກຕັວແປຣແຟງກາຍນອກໄປຕັວແຜ່ງກາຍໃນ
β	หมายถึง	เมตริกซ์ອີທີພລເຊີງສາເຫດູຈາກຕັວແປຣແຟງກາຍໃນໄປຕັວແປຣແຟງກາຍໃນ
R	หมายถึง	ສັນປະສົບທີ່ສහສັນພັນຮັບຫຼຸດ (Regression coefficient)
R^2	หมายถึง	ສັນປະສົບທີ່ການທຳນາຍ (Coefficient of determination)
df	หมายถึง	ຄ່າອງຄາອືສະ່ວ (Degree of Freedom)
P	หมายถึง	ຮະດັບນິຍຶ່ມສຳຄັງທາງສົດທິ
AGFI	หมายถึง	ດັ່ງນີ້ວັດຈະດັບຄວາມກລມກລືນທີ່ປັບແກ້ແຕ່ວ (Adjusted Goodness-of-Fit-Index)
GFI	หมายถึง	ດັ່ງນີ້ວັດຈະດັບຄວາມກລມກລືນ (Goodness of Fit Index)
NFI	หมายถึง	ດັ່ງນີ້ວັດຄວາມເປັນປົກຕິ (Normed Fit Index)
NNFI	หมายถึง	ດັ່ງນີ້ວັດຄວາມສອດຄລື່ອງເຊີງສັນພັກ (Non Normed Fit Index)
RFI	หมายถึง	ດັ່ງນີ້ວັດຈະດັບຄວາມສັນພັກ (Relative Fit Index)
RMR	หมายถึง	ດັ່ງນີ້ຮາກຂອງຄ່າເນີ້ນກຳລັງສອງຂອງສ່ວນເໜືອ (Root Mean Squared Residual)
RMSEA	หมายถึง	ຄ່າຮາກທີ່ສອງຂອງຄ່າເນີ້ນກຳລັງສອງ (Root Mean Square Error of Approximation)

ສັງລັກນີ້ທີ່ໃຊ້ແທນຕັວແປຣ

CSR	หมายถึง	ຄວາມຮັບພິດຂອບຕໍ່ສັງຄນປະເດືອນການປົງບັດດ້ານແຮງງານ
CSR_EM	หมายถึง	ການຈ້າງງານແລະຄວາມສັນພັນຮັບໃນການຈ້າງງານ (Employment and employment relationships)
CSR_CW	หมายถึง	ເງື່ອນໄຂໃນການທຳງານແລະກາຮຸ່ນຄະດີທຳກຳສັງຄນ (Condition of work and social protection)
CSR_SD	หมายถึง	ການສານເສວນາທາງສັງຄນ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຈົ້າຕ່ອງຮອງຂອງລູກ້າງ (Social dialogue)
CSR_HS	หมายถึง	ອາຫຼວນາມັຍແລະຄວາມປິດອົກກັບໃນການທຳງານ (Health and Safety at work)

CSR_HD	หมายถึง	การพัฒนานุมัญและการอบรมในพื้นที่การปฏิบัติงาน (Human development and Training in the Workplace)
QWL	หมายถึง	คุณภาพชีวิตในการทำงาน
QWL_SH	หมายถึง	การตอบสนองความต้องการด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย (Satisfaction of health and safety needs)
QWL_SF	หมายถึง	การตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจและครอบครัว (Satisfaction of economic and family needs)
QWL_SS	หมายถึง	การตอบสนองความต้องการด้านสังคม (Satisfaction of social needs)
QWL_SE	หมายถึง	การตอบสนองความต้องการด้านศักดิ์ศรี (Satisfaction of esteem needs)
QWL_SA	หมายถึง	การตอบสนองความต้องการด้านการบรรลุศักยภาพ (Satisfaction of actualization needs)
QWL_SK	หมายถึง	การตอบสนองความต้องการด้านความรู้ (Satisfaction of knowledge needs)
QWL_ST	หมายถึง	การตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ (Satisfaction of aesthetic needs)

การนำเสนอผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอเป็น 3 ส่วน คือ (1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น (2) ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัย และ (3) สรุป

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ตอนคือ 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อธิบายลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยค่าสถิติที่นำเสนอคือ การแจกแจงความถี่ และร้อยละ 2) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ เพื่อศึกษาว่าตัวแปรสังเกตได้มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Normal Distribution) หรือไม่ ค่าสถิติที่นำเสนอคือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโค้ง (Kurtosis) ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	633	71.0
	หญิง	259	29.0
อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	393	44.1
	30 – 39 ปี	302	33.9
	40 – 49 ปี	161	18.0
	50 – 59 ปี	36	4.0
	มากกว่า 59 ปี	-	-
ระดับตำแหน่งงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน	ผู้บริหาร /หัวหน้างาน	285	32.0
	ระดับปฏิบัติการ	607	68.0
ประเภทงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน	บริหาร-จัดการ	98	11.0
	ให้บริการ	114	12.8
	ผลิต	431	48.3
	ซ่อมบำรุง	51	5.7
	บัญชี-การเงิน	35	3.9
	จัดซื้อ	14	1.6
	ทรัพยากรมนุษย์	55	6.2
	การตลาด-ขาย	5	0.6
	ธุรการ-สนับสนุน	88	9.9
ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษา หรือต่ำกว่า	217	24.3
	ปวช. /ปวส. / อนุปริญญา	309	34.6
	ปริญญาตรี	317	35.5
	ปริญญาโท	46	5.2
	ปริญญาเอก	3	0.3

จากตารางที่ 4.1 พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (71.0%) อายุในวัยเริ่มต้นทำงาน (อายุต่ำกว่า 30 ปี) มากที่สุดรองมาคือ 30 ถึง 39 ปี เมื่อพิจารณาระดับตำแหน่งงาน พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ (68%) และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากสำเร็จ

การศึกษาระดับปริญญาตรี (35.5%) รองลงมาคือ การศึกษาระดับ ปวช.-อนุปริญญา (34.6%) เมื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามประเภทลักษณะของงานที่รับผิดชอบ พบว่า ส่วนมากปฏิบัติงานในฝ่ายผลิตมากที่สุด (48.3%) รองลงมาคือ ฝ่ายบริการ (12.8%) ฝ่ายการจัดการ (11.0%) ฝ่ายธุรการ-สนับสนุน (9.9%) ฝ่ายการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (6.2%) ฝ่ายซ่อมบำรุง (5.7%) ฝ่ายบัญชี-การเงิน (3.9%) ฝ่ายจัดซื้อ (1.6%) และ ฝ่ายการตลาด-ขาย (0.6%) ตามลำดับ

สำหรับในส่วนสุดท้ายของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นส่วนเสนอแนะ พบว่ามีผู้กรอกแบบสอบถามส่วนนี้เพียง 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.008 โดยมีผู้เสนอให้องค์การเพิ่มสวัสดิการ 3 ราย (0.003%) ให้องค์การบรรจุเป็นพนักงานประจำ 2 ราย (0.002%) ให้คูแลกคุณพิเศษเพิ่ม (ผู้พิพากษา) 1 ราย (0.001%) ให้องค์การเพิ่มความถี่ในการฝึกอบรมเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย 1 ราย (0.001%) และ ให้องค์การเพิ่มเรื่องการสื่อสารให้มากขึ้น 1 ราย (0.001%)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variables) ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของตัวแปรแฝง (Latent Variables) 2 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบความรับผิดชอบต่อสังคมประเด็นด้านแรงงาน (CSR) ได้แก่ 1) การจ้างงานและความสัมพันธ์ในการจ้างงาน (CSR_EM) 2) เงื่อนไขการจ้างงานและการคุ้มครองทางสังคม (CSR_CW) 3) การسان serif เสวนทางสังคมการมีส่วนร่วมในการเจรจาต่อรองของลูกจ้าง (CSR_SD) 4) อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน (CSR_HS) และ 5) การพัฒนามนุษย์และการอบรมในพื้นที่การปฏิบัติงาน (CSR_HD) องค์ประกอบที่สองคือ คุณภาพชีวิตในการทำงาน (QWL) ได้แก่ 1) การตอบสนองความต้องการด้านสุขอนามัย และความปลอดภัย (QWL_SH) 2) การตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจและครอบครัว (QWL_SF) 3) การตอบสนองความต้องการด้านสังคม (QWL_SS) 4) การตอบสนองความต้องการด้านศักดิ์ศรี(QWL_SE) 5) การตอบสนองความต้องการด้านการบรรลุศักยภาพ (QWL_SA) 6) การตอบสนองความต้องการด้านความรู้ (QWL_SK) และ 7) การตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์(QWL_ST)

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.2 เมื่อพิจารณาตัวแปรสังเกตได้ ของความรับผิดชอบต่อสังคมประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงาน (CSR) พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.23 ถึง 6.33 แสดงว่า บุคลากรที่ทำงานในองค์การธุรกิจเห็นว่า องค์การมีความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นด้านแรงงานอยู่ในระดับค่อนข้างมากถึงระดับมาก โดยเฉพาะในมิติด้านเงื่อนไขในการทำงานและการคุ้มครองทางสังคม (5.76) แสดงให้เห็นว่าองค์การธุรกิจ ให้ความสำคัญในการปฏิบัติเกี่ยวกับเงื่อนไขในการจ้างงานที่เป็นไปตามกฎหมาย และการคุ้มครองทางสังคมแก่พนักงานของตน โดยการพัฒนาข้อกำหนดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงาน และการประทับตราสังคม มีการกำหนดเงื่อนไขใน

การทำงานทั้งเรื่องช้า ไม่สามารถทำงาน การทำงานล่วงเวลา การกำหนดวันหยุด ตามสมควร มีการจ่ายค่าจ้างหรือค่าตอบแทนในการทำงานอย่างเป็นธรรม และสอดคล้องตามกฎหมายกำหนด ทั้งจ่ายค่าจ้างหรือค่าตอบแทนโดยตรงให้กับพนักงาน โดยไม่ผ่านตัวแทน ในด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานที่มีค่าเฉลี่ยที่สูง (5.55) แสดงถึงว่าองค์กรธุรกิจให้ความสำคัญเรื่องนี้มาก เช่นกัน โดยองค์กรธุรกิจจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันภัย อันอาจจะเกิดจากการปฏิบัติงานของพนักงาน ถ้าหากมีการจ้างงาน และความสัมพันธ์ในการจ้างงาน (5.36) คือสิ่งที่องค์การแสดงถึงการจ้างงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่หลบเลี่ยงภาระ หน้าที่ของนายจ้างที่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่เลือกปฏิบัติต่อลูกจ้าง มีการจัดทำสัญญาจ้างงานตามกฎหมาย ในด้านการพัฒนามนุษย์และการอบรมในพื้นที่การปฏิบัติงาน (4.40) และการเจรจาหารือทางสังคม (4.23) มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง โดยการพัฒนามนุษย์และการอบรมในพื้นที่การปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าการเจรจาหารือทางสังคม และแสดงให้เห็นว่าองค์กรให้ความสำคัญกับการพัฒนา การฝึกอบรม และการสร้างโอกาสความก้าวหน้าของพนักงาน บนพื้นฐานความเท่าเทียมกันและการไม่เลือกปฏิบัติ องค์กรให้การพัฒนาและรับผิดชอบต่อครอบครัวของพนักงาน ในเรื่องเวลาการทำงาน ขัดให้มีช่วงเวลาทำงานที่สมเหตุสมผล ให้พนักงานมีชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงานที่สมดุลในระดับปานกลางถึงระดับมาก องค์กรมีการจัดเตรียมแผนการคุ้มครอง และสร้างความก้าวหน้า ให้กับกลุ่มผู้ที่ต้องได้รับการคุ้มครองพิเศษ ได้แก่ผู้หญิง เด็ก ผู้อพยพ ผู้พิการ เป็นต้น นอกจากนั้น องค์กรธุรกิจจัดให้มีโครงการ หรือกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดี สำหรับการเจรจาหารือทางสังคมที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางเช่นกัน และแสดงให้เห็นว่า องค์การยอมรับความสำคัญ และการเข้าร่วมในองค์กรนายจ้าง หรือองค์กรการเจรจาต่อรองที่เกี่ยวข้อง ไม่ขัดขวางหรือกีดกันในการที่พนักงานใช้สิทธิของตนในการก่อตั้ง หรือร่วมในองค์กร การเจรจาต่อรอง ไม่ปลดพนักงานออกจากตำแหน่ง หรือเลือกปฏิบัติต่อพนักงานที่แสวงหาการก่อตั้ง หรือร่วมในองค์กรการเจรจาต่อรอง องค์กรมีการจัดเตรียมข้อมูลเหตุผลในการเปลี่ยนแปลง การดำเนินกิจกรรมที่มีผลกระทบสำคัญต่อการจ้างงาน ให้แก่หน่วยงานภาครัฐและตัวแทนของพนักงาน และตัวแทนลูกจ้างสามารถเข้าถึงผู้มีอำนาจตัดสินใจขององค์กร สามารถเข้าถึงพื้นที่ปฏิบัติงาน และข้อมูลต่างๆ ที่เหมาะสมเท่าที่สามารถทำได้ในระดับปานกลางและน้อยที่สุดในประเด็นแรงงานทั้งหมด

เมื่อพิจารณาค่าความเบี้ย หรือความไม่สมมาตรของการแยกเงง พบร่วม ตัวแปรส่วนใหญ่มีการแยกเงงในลักษณะเบี้ยซ้ายเล็กน้อย (ค่าความเบี้ยเป็นลบ) และแสดงว่า ข้อมูลของตัวแปรเหล่านี้มีค่าแปรส่วนใหญ่สูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาความโถงหรือความสูงของการแยกเงง พบร่วม ตัวแปรทั้งหมดมีโถงของการแยกเงงข้อมูลในลักษณะเดียวกัน และแสดงว่า ข้อมูลของตัวแปรสัมเกตได้ มีการ

กระจายของข้อมูลมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อว่าตัวแปรสังเกตได้จะมีค่าความเบี้ยและความโด่งเด่นต่างจากศูนย์เพียงเล็กน้อยแต่ก็จัดว่าใกล้ศูนย์ จึงถือว่าตัวแปรนี้การแยกแจงเป็นโถงปกติ

ตารางที่ 4.2 ค่าสถิติบรรยายลักษณะของตัวแปรองค์ประกอบความรับผิดชอบต่อสังคม (N = 892)

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	S.D.	ความเบี้ย	ความโด่ง
1. การซั่งงานและ ความสัมพันธ์ในการซั่งงาน	CSR_EM	5.36	มาก	0.94	-1.064	1.26
1.1 เชื่อมั่นว่างานที่ทำ ดำเนินการโดยบุคคลที่ยอมรับ โดยกฎหมายว่าเป็นลูกชิ้ง	EM1	6.33	มากที่สุด	1.02	-1.746	3.39
1.2 การไม่หลบเลี่ยงภาระ หน้าที่ของนายจ้างตาม กฎหมาย	EM2	6.19	มากที่สุด	1.09	-1.620	3.07
1.3 หลีกเลี่ยงการซั่งงาน ชั่วคราว	EM3	4.90	ค่อนข้างมาก	1.67	-0.759	-0.02
1.4 การแจ้งต่อผู้แทนพนักงาน และพิจารณาเรื่องกันในการลด ผลกระทบที่รุนแรงเมื่อมีการ เปลี่ยนแปลงการดำเนินการ	EM4	5.18	ค่อนข้างมาก	1.35	-0.695	0.34
1.5 ละเว้นการเลือกปฏิบัติใน การซั่งงาน	EM5	5.29	ค่อนข้างมาก	1.52	-0.969	0.49
1.6 วิธีการปฏิบัติในการเลิก ซั่งที่ไม่เลือกปฏิบัติ	EM6	5.68	มาก	1.33	-1.207	1.50
1.7 การทำสัญญาซั่งงานกับ องค์กรที่เป็นที่ยอมรับตาม กฎหมาย	EM7	5.65	มาก	1.26	-0.962	1.00
1.8 การปฏิบัติด้านแรงงาน ตามกรอบของกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง	EM8	5.87	มาก	1.21	-1.093	1.07

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	S.D.	ความนัย	ความดอง
2. เงื่อนไขในการทำงานและการคุ้มครองทางสังคม	CSR_CW	5.76	มาก	0.96	0.258	0.57
2.1 เงื่อนไขในการทำงานเป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบระดับประเทศ	CW1	5.98	มาก	1.17	-1.430	2.45
2.2 เคารพข้อกำหนดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขในการทำงาน และการประกันสังคม	CW2	6.00	มาก	1.19	-1.404	1.90
2.3 กำหนดเงื่อนไขในการทำงานตามสมควร	CW3	5.82	มาก	1.32	-1.318	1.56
2.4 จ่ายค่าจ้างอย่างเป็นธรรม และสอดคล้องตามกฎหมาย	CW4	5.66	มาก	1.36	-1.227	1.33
2.5 จ่ายค่าจ้างโดยตรงแก่พนักงาน	CW5	5.85	มาก	1.53	-1.587	2.07
2.6 ไม่หลีกเลี่ยงหน้าที่ในการจัดเตรียมการคุ้มครองทางสังคมสำหรับลูกจ้างตามที่กฎหมายกำหนด	CW6	5.92	มาก	1.16	-1.211	1.54
2.7 เคารพสิทธิของพนักงานในเรื่องช่วงเวลาการทำงาน	CW7	5.83	มาก	1.20	-1.176	1.65
2.8 จ่ายค่าตอบแทนการทำงานต่อเวลาตามกฎหมายกำหนด	CW8	5.83	มาก	1.24	-1.225	1.69
2.9 ให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาตามเวลาที่กฎหมายกำหนด	CW9	5.85	มาก	1.20	-1.024	0.83
2.10 ปฏิบัติตามประเพณีนิยมและธรรมเนียมประจำชาติหรือศาสนา	CW10	6.06	มาก	1.13	-1.120	0.72

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	S.D.	ความเมี้ยด	ความถ่อง
4. อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน	CSR_HS	5.55	มาก	0.97	-0.829	0.54
4.1 องค์การมีการพัฒนา ประยุกต์ใช้และรักษาไว้ซึ่ง นโยบายด้านอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัย เพื่อให้ พนักงานและผู้ที่เกี่ยวข้องมี มาตรฐานด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่ดี	HS1	5.86	มาก	1.12	-0.941	0.75
4.2 องค์การมีการวิเคราะห์และ ควบคุมความเสี่ยงด้านอาชีว อนามัยและความปลอดภัยใน การทำงานทุกกิจกรรม	HS2	5.84	มาก	1.15	-0.924	0.61
4.3 องค์การมีการกำหนดวิธี ปฏิบัติงานที่ปลอดภัยและ สื่อสารให้กับพนักงานและผู้ที่ เกี่ยวข้อง	HS3	5.78	มาก	1.16	-0.877	0.58
4.4 องค์การมีการจัดทำ อุปกรณ์ด้านความปลอดภัยที่ จำเป็นในการป้องกันอุบัติเหตุ และโรคจากการทำงาน รวมถึง เหตุการณ์ฉุกเฉินต่างๆ	HS4	5.81	มาก	1.16	-0.916	0.54
4.5 องค์การมีการลดและจัด ความเสี่ยงโดยการบันทึกและ สอบถามอุบัติการณ์ ด้านอา ชีวอนามัยและความปลอดภัย และปัญหาที่คนงานนำเสนอ	HS5	5.77	มาก	1.14	-0.852	0.24
4.6 องค์การให้การฝึกอบรม และพัฒนาความสามารถที่ เพียงพอในทุกๆเรื่องที่	HS6	5.69	มาก	1.27	-1.089	1.19

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	S.D.	ความนัย	ความดีง
เกี่ยวข้องในทุกๆ ตำแหน่งงาน						
4.7 องค์การไม่ผลักภาระ	HS7	5.78	มาก	1.26	-1.145	1.29
ค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสาร						
ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานให้แก่พนักงาน						
4.8 องค์การให้ข้อมูลและแนวทางในการจัดการกับความเสี่ยงด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างถูกต้องครบถ้วน	HS8	5.71	มาก	1.18	-0.897	0.57
4.9 องค์การยอมรับฟังเหตุผล การปฏิเสธงานที่จะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อชีวิต สุขภาพของคนงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง	HS9	5.63	มาก	1.18	-0.729	0.18
4.10 องค์การมีการจัดทำรายงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามที่กฎหมายกำหนด	HS10	5.81	มาก	1.16	-0.887	0.43
5. การพัฒนามุขย์และการอนรนในพื้นที่การปฏิบัติงาน	CSR_HD	4.40	ปานกลาง	0.95	-0.880	0.81
5.1 การพัฒนาและการฝึกอบรม และโอกาส ความก้าวหน้าของพนักงาน บนพื้นฐานความเท่าเทียมกัน และการไม่เลือกปฏิบัติ	HD1	5.60	มาก	1.32	-1.041	1.00
5.2 เคารพความรับผิดชอบต่อ ครอบครัวของพนักงาน	HD2	5.43	มาก	1.33	-0.926	0.80

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	S.D.	ความเกี่ยวข้อง	ความถ่อง
เรื่องเวลาการทำงาน จัดให้มีช่วงเวลาทำงานที่สมเหตุสมผล ให้พนักงานมีชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงานที่สมดุล						
5.3 องค์การจัดเตรียมแผนการ คุ้มครอง และสร้างความก้าวหน้าให้กับกลุ่มผู้ที่ต้องได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษ ได้แก่ผู้หญิง เด็ก ผู้อพยพ ผู้พิการ เป็นต้น	HD3	5.21	ค่อนข้างมาก	1.42	-0.862	0.56
5.4 องค์การจัดให้มีโครงการ หรือกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดี	HD4	5.52	มาก	1.30	-1.016	1.19

การตรวจสอบตัวแปรสังเกต ได้ ของคุณภาพชีวิตในการทำงานในตารางที่ 4.3 เป็นการบรรยายองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตในการทำงาน ของบุคลากร ในองค์การธุรกิจในการตอบสนองความต้องการแต่ละด้านทั้ง 7 ด้าน คือการตอบสนองความต้องการด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย การตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจและครอบครัว การตอบสนองความต้องการด้านสังคม การตอบสนองความต้องการด้านศักดิ์ศรี การตอบสนองความต้องการด้านการบรรลุศักยภาพ การตอบสนองความต้องการด้านความรู้ และการตอบสนองความต้องการด้านการศึกษาศาสตร์ ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรสังเกต ได้ ส่วนมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.48 ถึง 4.07 จากค่าเฉลี่ยดังกล่าวแสดงว่าคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากร ในองค์การทั้ง 28 แห่ง อยู่ในระดับมาก มีเพียงการตอบสนองด้านศักดิ์ศรีในเรื่องสันทานการ เมื่อว่างจากงานเท่านั้นที่มีค่าเฉลี่ย 3.09 ที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจและครอบครัวอยู่ในระดับสูงที่สุด (4.07) มีการตอบสนองความต้องการด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย (3.98) การตอบสนองความต้องการด้านการบรรลุศักดิ์ศรี (3.74) การตอบสนองความต้องการด้านความรู้

(3.65) การตอบสนองความต้องการด้านความศักยภาพ (3.64) การตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ (3.49) และการตอบสนองความต้องการด้านสังคม (3.48) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าสถิติบรรยายถักขณะของตัวแปรองค์ประกอบคุณภาพชีวิตในการทำงาน (N=892)

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่า เฉลี่ย	ระดับ	S.D.	ความเบ้	ความถ่วง
1.การตอบสนองความต้องการด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย	QWL_SH	3.989	มาก	0.625	-0.246	-0.112
1.1 การป้องกันจากการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บในการทำงาน	SH1	3.98	มาก	0.72	-0.310	0.060
1.2 การป้องกันจากการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บของการทำงาน	SH2	3.90	มาก	0.82	-0.629	0.679
1.3 การเสริมสร้างสุขอนามัย	SH3	3.94	มาก	0.77	-0.258	-0.491
2.การตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจและครอบครัว	QWL_SF	4.079	มาก	0.940	-0.458	0.385
2.1 ค่าจ้างที่เพียงพอ	SF1	3.46	มาก	0.91	-0.389	0.270
2.2 ความมั่นคงในงาน	SF2	3.60	มาก	0.96	-0.554	0.273
2.3 ความต้องการด้านครอบครัวอื่นๆ เช่นการมีเวลา nok เวลาทำงานเพียงพอเพื่ออยู่กับครอบครัว	SF3	3.61	มาก	0.90	-0.410	0.338
3.การตอบสนองความต้องการด้านสังคม	QWL_SS	3.484	มาก	0.730	-0.123	0.164
3.1 ความท้าทายในที่ทำงาน	SS1	3.87	มาก	0.81	-0.536	0.384
3.2 สันหนາการเมื่อว่างจากงาน	SS2	3.09	ปานกลาง	0.98	-0.082	-0.248
4. การตอบสนองความต้องการด้านการบรรลุสักดิ์ศรี	QWL_SE	3.742	มาก	0.694	-0.487	1.084
4.1 การรับรู้ความสำคัญและแสดงความชื่นชมต่อผลงานที่ทำภายในองค์กร	SE1	3.88	มาก	0.79	-0.585	0.711
4.2 การรับรู้ความสำคัญและแสดงความชื่นชมต่อผลงานที่ทำภายนอกองค์กร	SE2	3.60	มาก	0.79	0.246	0.407

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	S.D.	ความนัย	ความถ่อง
5. การตอบสนองความต้องการด้านการบรรลุศักยภาพ	QWL_SA	3.642	มาก	0.780	-0.482	0.796
5.1 บรรลุศักยภาพของคนภายในองค์การ	SA1	3.63	มาก	0.88	-0.490	0.459
5.2 บรรลุในความเชี่ยวชาญในอาชีพ	SA2	3.65	มาก	0.83	-0.384	0.434
6. การตอบสนองความต้องการด้านความรู้	QWL_SK	3.651	มาก	0.794	-0.499	0.595
6.1 การเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะในงาน	SK1	3.68	มาก	0.85	-0.507	0.442
6.2 การเรียนรู้เพื่อเพิ่มความชำนาญในอาชีพ	SK2	3.62	มาก	0.88	-0.433	0.183
7. การตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์	QWL_ST	3.498	มาก	0.863	-0.381	0.179
7.1 การสร้างสรรค์งานโดยการได้รับโอกาสในการคิดอย่างสร้างสรรค์เพื่อแก้ไขปัญหาในการทำงาน	ST1	3.49	มาก	0.90	-0.302	-0.041
7.2 ความคิดสร้างสรรค์ส่วนบุคคลและสุนทรียศาสตร์ทั่วไป คือการได้รับโอกาสจากการทำงานเพื่อพัฒนาตนเองในเรื่องสุนทรียศาสตร์และการแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์	ST2	3.50	มาก	0.93	-0.374	-0.018

4.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์การวิจัยออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงาน ขององค์การธุรกิจต่างๆ ในประเทศไทยกับมาตรฐานสากล และตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ ระหว่างการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงาน กับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ของบุคลากร ในองค์การธุรกิจต่างๆ ในประเทศไทย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติ ด้านแรงงานขององค์การธุรกิจ ที่มีการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ในประเทศไทยกับ มาตรฐานสากล

จากการศึกษาโดยการบททวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี ข้อมูลเชิงประจักษ์ และการ ตรวจสอบองค์ประกอบในทางสถิติ ทำให้พบว่า องค์ประกอบในการชี้วัดความรับผิดชอบต่อสังคม ในประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงาน ขององค์การธุรกิจในประเทศไทยประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ การจ้างงานและความสัมพันธ์ในการจ้างงาน เสื่อน ในการจ้างงานและการคุ้มครองทางสังคม การสามาถนาทางสังคม และการมีส่วนร่วมในการเรจาต่อรองของลูกจ้าง อาชีวอนามัยและความ ปลอดภัยในการทำงาน และการพัฒนานาむขย์และการอบรมในพื้นที่การปฏิบัติงาน ซึ่งมี องค์ประกอบตามมาตรฐานความรับผิดชอบของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคม (Standard for Corporate Social Responsibility, Department of Industrial works: CSR-DIW) ที่กำหนดโดยกรม โรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับ มาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่ มาตรฐานความรับผิดชอบทางสังคม SA8000 (Social Accountability 8000) มาตรฐานสากลในการจ้างงานของกิจการทั่วไปซึ่งมีระบบ การตรวจสอบและระบบจัดการทั้งด้านคุณภาพสินค้าและบริการของ ISO9000 เป็นพื้นฐานของ องค์การ Social Accountability International (SAI) ซึ่งเป็นมาตรฐานที่เน้นการคุ้มครองแรงงานใน ประเด็น การบังคับใช้แรงงาน สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน เสรีภาพในการสมาคมและ สิทธิในการเรจาต่อรอง การไม่เลือกปฏิบัติในการจ้างงานและการมอบหมายงาน ชี้่ยว่องการ ทำงานและค่าตอบแทน มาตรฐานความรับผิดชอบทั่วโลกของการผลิตสิ่งทอ (Worldwide Responsible Accredited Production - WRAP) ที่กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติด้านแรงงานใน อุตสาหกรรมสิ่งทอด้วยประเด็น การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎหมายที่ในท้องที่ของการดำเนิน ธุรกิจ การห้ามใช้แรงงานบังคับ การจ่ายค่าตอบแทนและผลประโยชน์ในการทำงาน ชี้่ยว่องในการ ทำงานและวันหยุด การไม่เลือกปฏิบัติในการจ้างงาน การเลื่อนขั้นหรือการสร้างโอกาส

ความก้าวหน้าในการทำงาน และการไม่เลือกปฏิบัติในการเดิกจ้าง สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน เสรีภาพในการสมาคมและสิทธิในการเจรจาต่อรองร่วม จรรยาบรรณทางธุรกิจว่าด้วยข้อปฏิบัติในสถานที่ทำงาน (Workplace Code of Conduct) โดยสมาคมความยุติธรรมในการใช้แรงงาน (Fair Labor Association – FLA) กำหนดประเด็นชี้วัดในด้านการใช้แรงงานบังคับ การไม่เลือกปฏิบัติ สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน เสรีภาพในการสมาคมและสิทธิในการเจรจาต่อรองร่วม การจ่ายค่าตอบแทนและผลประโยชน์ในการทำงาน การจ่ายค่าตอบแทนการทำงาน ล่วงเวลา และชั่วโมงในการทำงาน มาตรฐาน ISO 26000 โดยองค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐานสากล (International Organization for Standardization: ISO) กำหนดข้อชี้วัดประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานไว้ 5 ประเด็น คือการจ้างงานและความสัมพันธ์ในการจ้างงาน เช่น ไนการจ้างงานและการคุ้มครองทางสังคม การสำนวนทางสังคมและการมีส่วนร่วมในการเจรจาต่อรองของลูกจ้าง อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน และการพัฒนามนุษย์และการอบรมในพื้นที่การปฏิบัติงาน

ตารางที่ 4.4 ตารางเปรียบเทียบมาตรฐาน CSR-DIW กับมาตรฐานสากล

CSR-DIW	FLA	SA8000	WRAP	ISO26000
การจ้างงานและความสัมพันธ์ในการจ้างงาน	*	*	*	*
เงื่อนไขในการทำงานและการคุ้มครองทางสังคม	*	*	*	*
การสำนวนทางสังคม	*	*	*	*
อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน	*	*	*	*
การพัฒนาและการอบรมในพื้นที่การปฏิบัติงาน			*	*

จากค่าสถิติพื้นฐาน ในการตรวจสอบองค์ประกอบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าองค์กรธุรกิจในประเทศไทย ได้นำแนวปฏิบัติด้านแรงงานตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคมของกรมโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม (CSR-DIW) ไปปฏิบัติในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นอย่างดี จนบุคลากรในองค์การต่างรับทราบและ

ยอมรับ จากที่กล่าวอ้างมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็น การปฏิบัติต้านแรงงานขององค์การธุรกิจในประเทศไทยนั้น มีองค์ประกอบของมาตรฐานชี้วัดที่ สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

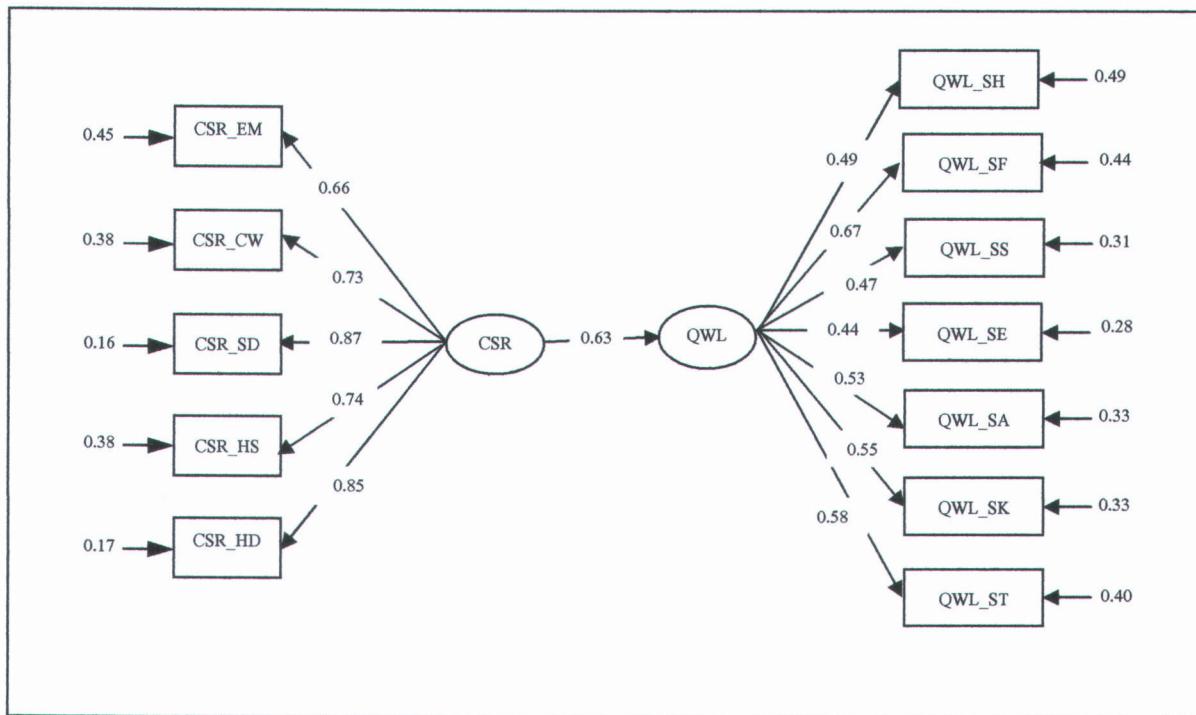
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบ ต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติต้านแรงงานกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ของบุคลากรในองค์การ ธุรกิจที่มีการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในประเทศไทย

การนำเสนอผลการวิจัยในส่วนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบคำถามการวิจัย ที่ว่า “ความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติต้านแรงงานขององค์การธุรกิจในประเทศไทย มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในการทำงาน ของบุคลากรขององค์การหรือไม่ และผลกระทบดังกล่าว มีทิศทางและอยู่ในระดับใด” ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสอดคล้องของ โนเดลเชิงสาเหตุที่ กำหนดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีความรับผิดชอบต่อสังคมประเด็นการปฏิบัติต้านแรงงาน (CSR) เป็นตัวแปรแฟกตอร์ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 5 ตัว และคุณภาพชีวิตในการทำงานของ บุคลากรในองค์การธุรกิจต่างๆ ในประเทศไทยเป็นตัวแปรแฟกตอร์ใน ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 7 ตัว พบว่าในการวิเคราะห์ครั้งแรกนี้ โนเดลการวิจัยยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นผู้วิจัย จึงทำการปรับ โนเดลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการประมาณค่าพารามิเตอร์ขึ้นใหม่จนกว่าโนเดลที่ วิเคราะห์ใหม่จะสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยใช้หลักการปรับ โนเดลของ ศุภมาส อังคูโซติ และคณะ (2552: 27) ดังนี้

1. ผู้วิจัยต้องมีเหตุผลเชิงทฤษฎีและสามารถอธิบายได้ว่าทำไปจึงปรับ โนเดล
2. ผู้วิจัยต้องปรับที่ละพารามิเตอร์แล้ววิเคราะห์ใหม่
3. ผู้วิจัยพิจารณาใช้ดัชนีปรับแก้โนเดล (Model Modification : MI) ร่วมกับดัชนี EPC (Expected parameter change) ซึ่งเป็นค่าที่บอกขนาดและทิศทางของพารามิเตอร์ที่ควรปรับ ซึ่งจะ ปรับเฉพาะพารามิเตอร์ที่มีค่า EPC และ MI สูงเท่านั้น

หลังจากที่มีการปรับ โนเดล โดยอาศัยทฤษฎีและการใช้ดัชนี EPC และ MI ตามที่กล่าว มาข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยพบว่า โนเดลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบแสดงรายละเอียดในภาพที่ 4.1 ตารางที่ 4.5

ภาพที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุ ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมประde็นการปฏิบัติต้านแรงงานกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน

ค่าสถิติ

ไอ-สแควร์ = 41.45 , df = 29 , p = 0.06 , GFI = 0.99 , AGFI = 0.98 , RMR = 0.016 ,
 RMSEA = 0.022 , $X^2 / df = 1.43$, CN = 1063.60

ขนาดของอิทธิพลจากตัวแปรสาเหตุไปตัวแปรผล

ตัวแปรผล	คุณภาพชีวิตในการทำงาน (QWL)		
ตัวแปรสาเหตุ	อิทธิพลทางตรง	อิทธิพลทางอ้อม	อิทธิพลรวม
ความรับผิดชอบต่อสังคมประde็นการ	0.63	-	0.63
ปฏิบัติต้านแรงงาน			

อัตราความสามารถในการใช้ตัวแปรแฟงอธิบายการผันแปรของตัวชี้วัด (R^2)

	QWL
R Square	0.40
ตารางที่ 4.5 (ต่อ)	

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟง

	QWL	CSR
QWL	1.00	
CSR	0.63	1.00

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปรแฟง	ค่าน้ำหนัก	ความคลาดเคลื่อน	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน	ความเที่ยง
ตัวแปรสังเกตได้	องค์ประกอบ (b)	มาตรฐาน (SE)	(Standardized Solution)	(R^2)
CSR				
CSR_EM	0.66**	0.03	21.05	0.49
CSR_CW	0.73**	0.03	23.59	0.58
CSR_SD	0.87**	0.03	28.05	0.83

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ตัวแปรแฟรงค์ ตัวแปรสังเกตได้	ค่าหนึ่งนัก องค์ประกอบ (b)	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน (SE)	ค่าหนึ่งนักองค์ประกอบ มาตรฐาน (Standardized Solution)	ความ เที่ยง (R^2)
CSR_HS	0.74**	0.03	24.30	0.59
CSR_HD	0.85**	0.03	27.65	0.81
QWL				
QWL_SH	0.49**	-	-	0.32
QWL_SF	0.67**	0.04	15.62	0.50
QWL_SS	0.47**	0.03	13.54	0.41
QWL_SE	0.44**	0.03	13.43	0.41
QWL_SA	0.53**	0.04	13.72	0.47
QWL_SK	0.55**	0.04	13.93	0.48
QWL_ST	0.58**	0.04	13.54	0.46

หมายเหตุ: ** $P<0.01$

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติต้านแรงงานกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้อง ระหว่าง โมเดลที่ศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ซึ่งมีค่าเท่ากับ 41.45 ที่ค่าองศาอิสระเท่ากับ 29 ค่าความน่าจะเป็น (p) = 0.06 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) เท่ากับ 0.016 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสอง (RMSEA) เท่ากับ 0.022 และค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.43 จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า ค่า GFI และ AGFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่า RMR และ RMSEA มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ และค่าค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่า โมเดลตามที่กำหนดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Anderson & Gerbing, 1984 ถูกใน นงลักษณ์, วิรชัย, 2542)

เมื่อพิจารณาอัตราความสามารถ ในการใช้ตัวแปรแฟรงซินายการผันแปร ของตัวชี้วัด หรือค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของสมการ โครงสร้างตัวแปรแฟรงกายใน พบว่า ค่า สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของคุณภาพชีวิตในการทำงานมีค่าเท่ากับ 0.40 หรือตัวแปรใน โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพชีวิตในการทำงานได้ร้อยละ 40

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรง พบว่า ตัวแปรแฟรงมีความสัมพันธ์ กันในระดับค่อนข้างสูง ($0.6 < r = 0.63 < 0.8$) โดยความสัมพันธ์ของตัวแปรแฟรงมีทิศทางเดียวกัน

เมื่อพิจารณาผลการประมาณค่าอิทธิพลของตัวแปรแฟรง ในโมเดลการวิจัย ดังภาพที่ 4.1 และ ตารางที่ 4.4 พบว่า คุณภาพชีวิตในการทำงาน (QWL) ได้รับอิทธิพลจากความรับผิดชอบต่อ สังคมประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงาน (CSR) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีขนาด อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.63 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบตัวแปรสังเกตได้ ของตัวแปรแฟรงทุก ตัวมีค่าเป็นบวก และทุกตัวแปรมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ขององค์ประกอบความรับผิดชอบ ต่อสังคมประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงาน (CSR) คือ การสถานะงานทางสังคมการมีส่วนร่วมในการ เจรจาต่อรองของลูกจ้าง (CSR_SD) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.87 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มี น้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดขององค์ประกอบความรับผิดชอบต่อสังคมประเด็นการปฏิบัติ แรงงาน (CSR) คือ การจ้างงานและความสัมพันธ์ในการจ้างงาน (CSR_EM) มีน้ำหนัก องค์ประกอบเท่ากับ 0.66 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ขององค์ประกอบ คุณภาพชีวิตในการทำงาน (QWL) คือ การตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจและครอบครัว (QWL_SF) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.67 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อย ที่สุด ขององค์ประกอบคุณภาพชีวิตในการทำงาน (QWL) คือ การตอบสนองความต้องการด้านการ บรรลุศักยภาพ(QWL_SE) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.44 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัว แปรสังเกตได้ทุกค่า (R^2) ซึ่งบอกค่าความแปรปรวนร่วมของตัวแปรสังเกตได้ภายนอกมีค่าตั้งแต่ 0.49 ถึง 0.83 และตัวแปรสังเกตได้ภายในมีค่าตั้งแต่ 0.32 ถึง 0.50

จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาในหัวข้อนี้ สรุปได้ว่า โมเดลที่กำหนดความสัมพันธ์ ระหว่างการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานกับคุณภาพ ชีวิตในการทำงาน ของบุคลากรในองค์การธุรกิจต่างๆ ในประเทศไทย มีความสอดคล้องกับข้อมูล เชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นสามารถสรุปได้อีกว่า กิจกรรมความ รับผิดชอบต่อสังคม ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานมีผลกระทบในระดับปานกลางและมี ความสัมพันธ์ทางบวกต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.6 สรุปการทดสอบสมมติฐาน

Hypothesis	Description	Result
H1	ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมมีต่อการปฏิบัติด้านแรงงานที่สูง ทำให้คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรในองค์การธุรกิจสูง	accept
H2	ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการข้างงานที่สูง ทำให้คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรในองค์การธุรกิจสูง	accept
H3	ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านเงื่อนไขในการทำงานและการคุ้มครองทางสังคมที่สูง ทำให้คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรในองค์การธุรกิจสูง	accept
H4	ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการสถานะและมีส่วนร่วมในการเจรจาต่อรองที่สูง ทำให้คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรในองค์การธุรกิจสูง	accept
H5	ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานที่สูง ทำให้คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรในองค์การธุรกิจสูง	accept
H6	ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการพัฒนามนุษย์และการอบรมที่สูง ทำให้คุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรในองค์การธุรกิจสูง	accept

4.4 สรุป

ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้ สามารถสรุปได้ว่า มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจในประเทศไทย ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานมีการนำไปปฏิบัติโดยประจำกษ และประกอบด้วยองค์ประกอบที่สามารถเทียบเท่าได้กับมาตรฐานสากลต่างๆ ที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงาน และสามารถกล่าวได้ว่าความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจในประเทศไทย ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานทั้ง 5 องค์ประกอบ คือการจ้างงานและความสัมพันธ์ในการทำงาน เงื่อนไขการจ้างงานและการคุ้มครองทางสังคม การสถานะทางสังคมการมีส่วนร่วมในการเจรจาต่อรองของลูกจ้าง อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน และการพัฒนามนุษย์และการอบรมในพื้นที่การปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์และมีผลกระทบในทางบวก กับคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรในองค์การธุรกิจต่างๆ ในประเทศไทย